

Dopisy od Olgy

2.12.2010 Právo str. 7 Salon

IVAN M. HAVEL Knihovna Václava Havla

Ahoj Véno, tak se mi zdá, že se opět po nějaké době budu muset věnovat korespondenci s Tebou, abys nám tam duševně nezakrněl, píše roku 1979 Ivan M. **Havel** svému bratrovi do vězení a své předsevzetí plní vrchovatě. Korespondence bratrů Havlových se záhy mění ve výměnu (nejenom) filosofických traktátů, do níž posléze vstupují i další osobnosti českého disentu, hlavně filosof Zdeněk Neubauer. Polovinu téhle korespondence čtenáři znají z knihy **Václava Havla** Dopisy Olze, druhá, veřejnosti dosud neznámá půlka právě vychází pod titulem Dopisy od Olgy, ačkoli ani v jedné z knih o Olgu tolik nejde. Jde spíš o zmíněný boj proti duševnímu krnění, který je nutný i dneska, třicet let po vzniku Dopisů, a nejenom pro lidi ve výkonu trestu.

Ahoj Véno, tak se mi zdá, že se opět po nějaké době budu muset věnovat korespondenci s Tebou, abys nám tam duševně nezakrněl. (...) Kromě angličtiny budeš, předpokládám, vymýšlet nové hry a věnovat se hlubokým filosofickým úvahám. Občas napiš, co jsi vydumal. Já Ti zas občas napíšu třeba o nějakých zajímavých knížkách, které jsem četl apod. Nedávno např. vyšla nenápadná, ale dosti zajímavá knížka B. Blažka Mezi vědou a nevědou. Zabývá se problémem tzv. vědeckých podivínů, přičemž je sympatické to, že tito podivíni jsou bráni vážně, lze říci s obdivem, a nejsou zesměšňováni. O některých případech (mezi nimi i E. A. Poe) Ti napíšu příště.

Rovněž Ti časem napíšu o nesmírně zajímavé knížce – vlastně čtveru knížek – amerického antropologa C. Castanedy o jeho proniknutí do indiánské mystiky a zvláštního pohledu na svět; autor se sám stal na delší dobu učedníkem indiánského čaroděje dona Juana a naučil se mnoho praktik. O tom všem ale až jindy.

Zatím bych Tě chtěl upozornit na jednu praktiku, a to jak se naučit ovlivňovat náplň svých vlastních snů – což se můžeš začít učit hned (mně se to ale moc nedaří, Ty na to snad máš vhodnější podmínky – především ty sny!). První krok vypadá jednoduše: je třeba, aby ses intenzivně snažil uvnitř svých snů se vždy podívat na své ruce. Nic víc než zvednout ruce do výše obličeje a krátce se na ně podívat, vše ovšem jako součást snu (kdyby ses díval dlouho, probudil by ses).

Zpravidla to ovšem nejde, jen zřídka je člověk schopen ve snu reflektovat snovost své situace – ale kdykoliv se to stane, je třeba toho ihned využít (zatím se mi to podařilo asi jen dvakrát – chce to holt cvik).

(15. června 1979)

***

Ivan M. **Havel** a kol.: Dopisy od Olgy

Knihovna Václava Havla 2010